

мѣрили и други пѣтници съ тъмно обгорѣло отъ слънцето лице. Тѣ били току-що пристигнали отъ още по-далечна и гореща страна на Изтокъ. И тѣ сжщо видѣли новата и чудна звезда и отивали въ Иудея да се поклонятъ на родилия се Спасителъ. Водачътъ имъ билъ сжщо мѣдрецъ и се наричалъ Каспаръ.

Вечеръта тримата мѣдречи заедно съ керванитѣ си пакъ тръгнали на пѣтъ — водени отъ свѣтлината на новата звезда. Така тѣ пѣтували цѣла нощъ и презъ много още нощи. Денемъ, когато слънцето изгрѣвало и се спирало високо на небето, и тѣ спирали и си отпочивали. А вечеръ, щомъ вечерникъ подухвалъ и поразхлаждалъ пѣсъка на пустинята, тримата мѣдречи отъ Изтокъ пакъ ставали, търсѣли съ очи новата и чудна звезда и, отморени и отново зарадвани, бързо се качвали на камилитъ и цѣла нощъ пѣтували все по-нататъкъ и по-нататъкъ.

Най-после тѣ напустнали горещитѣ пѣсъци на пустинята и стигнали да стенитъ на главния иудейски градъ, Йерусалимъ. Когато дошли предъ градскитѣ врати, около тѣхъ се насѣбралъ много народъ. Всички искали да видятъ, кои сж тия чужденци и какво търсятъ въ земята имъ. Сега вече тримата пѣтници спрѣли камилитъ и запитали йерусалимци:

— Где е тукъ Детето, което скоро се роди, което ще стане най-великиятъ иудейски царъ?

И понеже народътъ стоялъ учуденъ отъ тоя въпросъ и вдигалъ рамене, мѣдречитѣ добавили:

— Защото ние видѣхме звездата Му на Изтокъ и дойдохме да Му се поклонимъ!

При тия думи всички се смутили още повече и отговорили:

— Ние не знаемъ да се е родилъ въ страната ни другъ царъ. Нашиятъ царъ е Иродъ. А на него не се е раждало дете.

Тогава тримата мѣдречи си казали: